

1.Свідомість, мозок, мова : актуальні проблеми та міждисциплінарні досягнення: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 19-20 квітня 2018 р.). – Львів, 2018. – 232 с.

2.Flynn J. R. Are We Really Getting Smarter? Wall Street Journal. 2012. September 21. URL: <https://www.wsj.com/articles>

3.Jandial R. Neurofitness: A Brain Surgeon's Secrets To Boost Performance And Unleash Creativity.– Houghton Mifflarcourt, 2019. – 272 p.

4.Kandel, Eric R. (2012). Principles of Neural Science, Fifth Edition. McGraw-Hill Education. с. 5. ISBN 978-0071390118.

5.Sas N.M. Definition, classifications and characteristics receptivity to the new. ScientificWorldJournal. Bulgaria, Svishtov, Issue No17, January, 2023. P. 74-80.

ІНФОРМАЦІЙНІ ІННОВАЦІЇ В РОБОТІ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛ

**Семеновська Л. А.
Рамусь М. О.**

Дослідження проблеми впровадження інноваційних педагогічних практик спирається на сучасні освітні документи (ЮНЕСКО, Закони України) та фундаментальні праці вітчизняних науковців (О. Даниско, Н. Кононец, В. Кухаренко та ін.), які обґрунтовують методолого-теоретичні та практичні аспекти використання інформаційних технологій у підготовці висококваліфікованих кадрів в умовах сучасних цифрових викликів. Поділяючи думку Ю. Зіньковського, вважаємо, що здатність до інновацій є ключовою компетентністю сучасного фахівця [1]. Дослідниця Л.Тимчук акцентує увагу на тому, що у вимірі зростання обсягу знань викладач повинен перестати бути просто носієм інформації. Його основне завдання – навчити студентів самостійно здобувати знання, аналізувати їх та застосовувати на практиці. Для цього необхідно створити таке навчальне середовище, яке б стимулювало творчість, критичне мислення та співпрацю [2].

На основі узагальнення наукових студій із досліджуваної проблеми та освітньої практики обґрунтовано принципи впровадження інновацій: орієнтація на ринок праці: аналіз потреб, співпраця з роботодавцями; активне використання технологій, що передбачає розробку електронних ресурсів; гнучкість та індивідуалізація, яка реалізується засобом упровадження дистанційних курсів та гнучких графіків; наукова та дослідницька діяльність як залучення студентів до наукових проєктів; орієнтація на практичний досвід (стажування, практичні кейси); міжнародна співпраця, що передбачає обмін досвідом, залучення зарубіжних фахівців; розвиток критичного мислення та творчих навичок, який забезпечується використанням методів критичного аналізу, проєктних завдань, неперервне вдосконалення (участь у тренінгах, обмін досвідом).

Проведене дослідження дозволяє виокремити ключові аспекти важливості застосування інновацій в роботі викладача закладу вищої освіти: актуалізація знань та навичок студентів; розвиток креативності та критичного мислення; навчання у реальному часі; стимулювання підприємницького мислення; глобальна перспектива; піднесення рівня залучення студентів; адаптація до вимог ринку праці, які швидко змінюються.

Інноваційні інформаційні практики відіграють все більш важливу роль у сучасній освіті, надаючи безмежні можливості для створення динамічного та інтерактивного навчального середовища. Аналіз наукової літератури та освітнього досвіду дозволяє визначити такі ключові напрями для впровадження інформаційних інновацій: технології (використання електронних платформ, відеолекцій, вебінарів); методи

(проектна робота, групові проекти, інтерактивні вправи, дискусії); оцінювання (портфоліо, нетрадиційні форми – проекти, виступи; співпраця (з промисловістю, практикуючими фахівцями, іншими факультетами); саморозвиток (читання фахової літератури, участь у конференціях); студентська ініціатива (підтримка клубів, гуртків, проектів).

Розглянемо детальніше, як різноманітні технологічні інструменти сприяють розвитку творчих здібностей, критичного мислення та співпраці серед студентів.

1. Онлайн-платформи: віртуальні навчальні середовища (LMS) (платформи, такі як Moodle, Google Classroom, дозволяють створювати персоналізовані навчальні шляхи, проводити онлайн-тестування, форуми для дискусій, а також надавати зворотний зв'язок студентам у режимі реального часу); інтерактивні курси (використання інструментів для створення інтерактивних курсів, що включають відео, аудіо, анімацію та інші мультимедійні елементи, робить навчання більш цікавим та ефективним); колаборативні інструменти (платформи для спільного редагування документів, створення презентацій та інших матеріалів (Google Docs, Microsoft Teams) сприяють розвитку командної роботи та обміну ідеями; інтерактивні дошки (візуалізація – дозволяють створювати динамічні візуалізації, що полегшують розуміння складних концепцій; спільне створення контенту – студенти можуть брати активну участь у створенні навчальних матеріалів, записувати свої ідеї та думки прямо на дошці; проведення інтерактивних вправ та ігор – дозволяють проводити різноманітні інтерактивні вправи, що підвищують залученість студентів до навчального процесу); мобільні додатки (мобільне навчання – надають студентам можливість навчатися в будь-який час і в будь-якому місці, використовуючи смартфони та планшети; персоналізація навчання – мобільні додатки дозволяють адаптувати навчальний контент до індивідуальних потреб кожного студента; отримання зворотного зв'язку – можуть бути використані для швидкого отримання зворотного зв'язку від викладача).

2. Веб-інструменти: блоги (створення особистих блогів для фіксації власних думок, рефлексії та обміну досвідом з іншими студентами); вікі (спільне створення та редагування навчальних матеріалів – сприяє розвитку навичок співпраці та критичного мислення); соціальні мережі (використання соціальних мереж для обговорення навчальних тем, організації онлайн-спільнот та співпраці з однокурсниками).

Отже, створення навчального середовища, яке б стимулювало творчість, критичне мислення та співпрацю, вимагає від викладачів постійного розвитку та впровадження нових підходів. Інформаційні інновації надають для цього широкі можливості. Завдяки їх використанню можна підготувати фахівців, які будуть успішно працювати в динамічному світі.

Література:

1. Зіньковський Ю. Імператив сучасної парадигми вищої освіти. *Вища школа*. 2013. № 9 (111). С. 7–19..

2. Тимчук Л. І. *Цифрові наративи в навчанні майбутніх магістрів освіти: історія, реалії, перспективи розвитку*. Київ: Видавництво «LAT&K», 2015. 390 с.

ЕКОЛОГІЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Ткаченко А.О.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
tkachenkoalina17052006@gmail.com*

Актуальність. Через поточну ситуацію в країні природа піддається негативному впливу діяльності людини, і це стосується не тільки нашої держави, а й інших країн світу. Одним із ключових завдань країни має стати розробка проектів, що сприятимуть екологічному розвитку, з акцентом на екологізацію освіти. В освіті запровадження